

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C91 – CUL10**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 21 januari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de maatregel van de FIFA met betrekking tot de aansluiting van buitenlandse minderjarige spelers	
Vraag om uitleg van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitsluiting van minderjarige spelers bij voetbalwedstrijden	3
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de voetbalacademie van Jean-Marc Guillou	8

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de maatregel van de FIFA met betrekking tot de aansluiting van buitenlandse minderjarige spelers

Vraag om uitleg van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitsluiting van minderjarige spelers bij voetbalwedstrijden

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, minister, collega's, in de vorige legislatuur stelde ik een vraag om uitleg aan de toenmalige minister van Sport over problemen die kinderen van asielzoekers ondervinden om te kunnen aansluiten bij een sportclub. Kinderen die lid willen worden van een sportclub moeten een wettig verblijfsdocument kunnen voorleggen, maar kinderen van asielzoekers kunnen meestal geen documenten voorleggen en dreigen te worden uitgesloten van sportverenigingen.

Toenmalig minister Anciaux antwoordde dat asielzoekers van wie de procedure nog loopt, geen problemen mogen ondervinden bij aansluiting bij een sportclub. De Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) verzond een tijd geleden een fax naar de voetbalclubs waarin een maatregel van de Wereldvoetbalbond (FIFA) vermeld stond, namelijk dat de KBVB geen minderjarige spelers meer mag aansluiten die de Belgische nationaliteit niet bezitten, behoudens enkele uitzonderingen.

Deze maatregel, die bedoeld is om mensenhandel in de sport tegen te gaan, heeft onrechtstreeks gevolgen voor kinderen van asielzoekers die niet meer kunnen worden aangesloten bij een voetbalclub. Natuurlijk kunnen we achter een maatregel staan om mensenhandel tegen te gaan, maar we moeten ook de geest kunnen interpreteren en ervoor zorgen dat kinderen niet kunnen worden uitgesloten.

De maatregel van de FIFA is in strijd met het Internationale Verdrag van de Rechten van het Kind, en meer bepaald het recht op zinvolle vrijetijdsbesteding. De Voetbalfederatie Vlaanderen (VFV), als onderdeel van de KBVB, moet ook het decreet Sportfederaties naleven. In dat decreet zijn onder andere de volgende erkenningsvoorwaarden uitdrukkelijk opgenomen: de statuten mogen geen bepalingen bevatten waardoor de bevordering van de algemene sportbeoefening door de bevolking wordt verhinderd; de sportfederatie moet de principes en de regels van de democratie aanvaarden en tevens het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind onderschrijven; de sportfederatie moet alle maatregelen nemen om mensenhandel binnen de sportfederatie en de bij haar aangesloten clubs tegen te gaan door een correcte toepassing van de bestaande wetgeving; de sportfederatie treedt ook sanctionerend op bij misbruiken op basis van een door de sportfederatie opgestelde deontologische code ter bestrijding van de mensenhandel.

Enkele voetbalclubs tonen zich al jaren sociaal geëngageerd door aan deze kinderen kansen te geven om zich in een voetbalclub te ontplooien. Door deze nieuwe FIFA-richtlijn dreigen hun inspanningen echter teniet te worden gedaan. Zelf heb ik al vastgesteld dat kinderen die hier geboren zijn, naar school gaan, Nederlands leren en voetballen, nu door deze maatregel van het voetbalveld worden gestuurd. De kinderen die de Belgische nationaliteit hebben, kunnen wel verder voetballen. De anderen moeten aan de kant staan, en dat is jammer.

Minister, hoe moeten sportclubs reageren? Hoe staat u daar tegenover? Is een dergelijke maatregel verzoenbaar met het Vlaams sportbeleid, waarin aan minderheden maximaal kansen moeten worden gegeven om zich sportief te ontplooien? Als de Voetbalfederatie Vlaanderen deze FIFA-richtlijn uitvoert, is dat dan een overtreding van het Vlaams decreet

op de erkenning en subsidiëring van de sportfederaties? En zo ja, welke maatregelen zult u dan nemen? Bent u bereid om bij de FIFA aan te dringen op een oplossing zodat kinderen van asielzoekers niet onder de maatregel vallen die de FIFA uitvaardigde om de handel in talentvolle jonge voetballers te bestrijden?

Minister, misschien is de situatie ondertussen aangepast, ik kijk dus uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Voorzitter, minister, collega's, uiteraard delen we met ons allen de zorg om de strijd tegen de mensenhandel, waarbij jonge voetballertjes worden overgehaald, maar soms bij gebrek aan talent, mogelijkheden of speelkansen, worden gedumpte en aan hun lot overgelaten. Dat is mensonterend en de strengste regelgeving om daartegen op te treden, kan niet streng genoeg zijn.

Nu hebben we de indruk dat de goede bedoelingen van een internationale regelgeving eigenlijk perverse effecten heeft op zeer kwetsbare, jonge kinderen die soms lang, vaak te lang, in een asielprocedure zitten en toch een zinvolle invulling van hun jeugd vragen. Met de nieuwe maatregel van de FIFA worden kinderen van asielzoekers uitgesloten zolang ze in procedure zijn. Dat is geen goede zaak. We willen vragen dat de FIFA die regelgeving wijzigt. Dat kan de oplossing ten gronde zijn om jonge asielzoekertjes toch te laten sporten.

We hebben contact opgenomen met de KBVB. Die mensen zeggen ons dat ze in het verleden heel soepel waren bij het aansluiten van asielzoekers in procedure. Ze vroegen enkel naar een uittreksel uit het wachtregister of het vreemdelingenregister en naar de gezinssamenstelling. Als de jongere in procedure hier in gezinsverband verbleef, kon elke voetbalclub aangesloten bij de KBVB het asielzoekertje speelgerechtigd maken. Zij zouden graag hebben dat dat opnieuw kon. De KBVB heeft er geen enkel belang bij om heel veel jonge asielzoekers uit te sluiten van recreatief voetbal. Ze nemen het ook ter harte. Ze hebben contact met het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR).

We moeten er met vereende krachten, de KBVB, dit parlement en u als minister van Sport, bij de FIFA op aandringen dat deze maatregel wordt aangepast. Ze lijken zich daar niet echt bewust van de consequenties van die maatregel. Misschien kunt u eens navraag doen.

De vraag is of ook andere sporttakken en bonden met hetzelfde probleem worden geconfronteerd. Voetbal is volkssport nummer één of twee. Daar kan met de wielrenners over worden gediscussieerd. Er zijn ook andere sportdisciplines waar jonge asielzoekers actief zijn. Heeft dat dezelfde impact?

Minister, kunt u met alle actoren, onder andere met het CGKR, maatregelen nemen richting FIFA en alle sportbonden? Heel wat sportclubs sturen vandaag met pijn in het hart de jonge asielzoekers wandelen, en niet sporten. Dat is geen goede zaak.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me aan bij de twee vorige sprekers. Ik zou de thematiek even willen verbreden, minister. Ik heb in de vorige legislatuur gelijkaardige inspanningen gedaan voor de Boksbond. Veel minderjarige asielzoekers konden niet sporten. Door een samenloop van omstandigheden, ook omdat die sport bepaalde groepen uit de samenleving aantrekt, was die problematiek in de bokswereld aan de orde.

Ik zou graag hebben dat we het onderscheid kunnen maken tussen asielzoekers en kinderen van asielzoekers enerzijds en anderzijds de problematiek van de mensenhandel die potentieel in de topsport aanwezig is. Het zijn twee werelden. Ik begrijp dat het juridisch niet altijd eenvoudig is om ze uit elkaar te houden. We moeten een inspanning doen om dat op te lossen bij alle sportfederaties zodat elk kind van asielzoekers in elke sporttak zijn sport kan beoefenen. Het is een middel tot integratie. Het is jammer als dat niet kan gebeuren.

Ik zou de vraag van mevrouw Gennez willen uitbreiden. Ze bedoelt het niet verkeerd, dat weet ik. Ik denk niet enkel aan kinderen die hier wonen en op de een of andere manier een verblijfsdocument hebben. Ik ben vorig jaar eens op werkbezoek geweest in een voorziening in de Westhoek die niet-begeleide minderjarigen opvangt. Die gasten zijn alleen, ze hebben geen familie. Juist daarom willen ze vaak sporten. Ze konden niet eens terecht bij lokale sportclubs in het Heuvelland. Ze konden geen aansluitingskaart tekenen omdat die sportfederatie het niet wilde. Het zijn allemaal mensen die we toch moeten integreren in onze samenleving, al is het voor even. Soms zijn ze hier korte tijd, soms een leven lang.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: De heer Caron heeft gelijk dat sport een goed middel tot integratie is. Mevrouw Gennez heeft gelijk dat de erkenningsprocedure voor asielzoekers veel te lang duurt. Maar als we werkelijk willen gaan voor integratie, moeten we ons focussen op kinderen van asielzoekers die hier erkend zijn. Het heeft weinig zin om kinderen hier te integreren in de samenleving met het risico dat ze na x aantal maanden het land weer moeten verlaten. Dat is niet de juiste piste. Ik pleit dus voor een kortere asielprocedure en vervolgens voor het integreren van kinderen van erkende asielzoekers, bijvoorbeeld via sport.

De beide vraagstellers nemen een nobel initiatief. Ik vraag mij enkel af of dit tot een goed einde zal komen. Ik vrees ervoor.

We kennen allemaal de FIFA. Ik keur het niet goed, maar organisaties als de FIFA en de Union of European Football Associations (UEFA) voelen zich vaak een beetje verheven boven de wet en volgen hun eigen regels. Op dit moment zijn er bijvoorbeeld verschillende steden die zich kandidaat hebben gesteld om gastland te zijn voor het WK 2018. Er worden twee aparte contracten gesloten met de FIFA in verband met de kandidatuur voor gaststad en de kandidatuur voor stadions. Als je die leest, frons je toch de wenkbrauwen.

Daar staat een passage in dat wanneer de lokale regelgeving, en in ons geval de federale regelgeving, de gemeenschapsregelgeving of de gemeentelijke regelgeving, bepaalt dat de stadiondirectie, bijvoorbeeld de stad als eigenaar van een stadion, bepaalde rechten kan krijgen, zoals mediarechten of eender welke rechten, ze die onmiddellijk moet afstaan aan de FIFA. Dat zijn natuurlijk zaken waar een rechtgeaard jurist – wat ik niet ben – van zou gruwelen. Dat is het probleem. Ik denk niet dat de FIFA heel erg onder de indruk zal zijn als Vlaams minister Muylers een brief stuurt naar de heer Blatter om te zeggen dat hij die maatregelen niet goed vindt. De kans is groter, minister, dat hij u kent als voetballer dan als minister. *(Gelach)*

Alle gekheid op een stokje, dat is natuurlijk de kern van het probleem. Heel veel van die organisaties en federaties nemen het niet altijd nauw met regelgeving in de landen waar hun sport wordt beoefend. Als u er dan toch bij de FIFA op zou aandringen om de maatregel aan te passen – maar dat zal blijken uit uw antwoord –, omdat die niet conform zijn met onze decreten en met het IVRK, dan vind ik het heel raar dat noch deze noch een vorige Vlaamse Regering er bij de KBVB op heeft aangedrongen om zich te conformeren aan onze decreten en onze regelgeving. Tot nader order is de KBVB nog altijd een unitaire sportfederatie.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, dames en heren, ik zou willen beginnen met het bedanken van de twee vraagstellers, mevrouw Gennez en de heer Verstreken, voor de vragen. Ik heb ondertussen goed begrepen dat er effectief een probleem is en dat het probleem zich uitdrukkelijk stelt bij de asielzoekers, maar eigenlijk tegelijk breder en smaller gaat, want er zijn ook een aantal zaken die u naar voren bracht, mijnheer Verstreken, die niet helemaal kloppen.

Laat me toe om de zaak even te schetsen. Ik denk dat we het uitgangspunt ‘geen mensenhandel’ allemaal steunen, maar dat de FIFA hier te ver is gegaan. We hebben ook contact

opgenomen met de KBVB en de VFV. Daar wordt ook gesteld dat het alleen gaat – en dat is misschien nog een geluk – om nieuwe aansluitingen en internationale transfers voor buitenlandse kinderen, en dus ook voor kinderen uit EU-lidstaten, in de leeftijdscategorie van 12 tot 18 jaar. Het positieve is dus dat er geen probleem is voor wie al aangesloten is, ook indien dat kinderen van asielzoekers zijn, noch voor kinderen onder de 12 jaar van asielzoekers. Dat is de informatie die we hebben gekregen.

Voor kinderen van nieuwe asielzoekers, en in het algemeen van alle buitenlanders, stelt het probleem zich wel degelijk. Er zijn inderdaad een aantal criteria om een dossier te kunnen indienen. Ik som ze even alle vijf op. Het volledige dossier moet de volgende vijf punten bevatten: een arbeidsovereenkomst van de ouders, een geboortecertificaat van de speler, een nationaliteitsbewijs van de speler en de ouders, een verblijfsattest van de ouders en een arbeidskaart van de ouders. En dan is het natuurlijk direct duidelijk dat zich een enorm probleem stelt ten aanzien van asielzoekers.

De KBVB en de VFV proberen, uiteraard vanuit hun goodwill, te zien wat er kan. Ze proberen om maximaal voor te stellen om plaatsvervangende documenten in te dienen, maar ze moeten die dan aan de FIFA overmaken die uiteindelijk bekijkt wat en hoe. Alleen al voor dit seizoen werden vanuit de KBVB reeds meer dan 1000 dossiers overgemaakt. Natuurlijk gaan die niet enkel over asielzoekers, maar ook over de andere buitenlanders. De KBVB zegt me dat hij al enkele malen zijn ongenoegen heeft laten blijken bij de FIFA en dat ook andere West-Europese landen hiertegen hebben geprotesteerd.

Mijnheer Verstreken, u merkte op dat uw vraag al van een tijd geleden dateert, maar soms heeft dat ook zijn voordelen. Vandaag is het een voordeel, want op 16 december 2009 heeft het Hof van Beroep van Bergen een arrest gevelde in een procedure tussen een minderjarige jongere en de Koninklijke Belgische Zwemfederatie. Het hof heeft geoordeeld dat een sportbeoefenaar die niet in het bezit was van een geldig verblijfsdocument, niet mocht worden uitgesloten van deelname aan de lopende sportcompetitie. De rechter in beroep verwijst daarbij naar artikel 10 en 11 van de Grondwet, het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel, en naar artikelen 2, 28 en 29, 31 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, dat gaat meer bepaald over het recht op onderwijs, rust, vrije tijd, deelneming aan spel en recreatieve bezigheden. Indien we de vraag voor 16 december hadden moeten beantwoorden, hadden we dit nog niet geweten.

Ook Bloso stelt vast dat de reglementering die de VFV verplicht moet toepassen van de FIFA, strijdig is met de erkenningsvoorwaarden uit het decreet van 13 juli 2001. Daarin staat dat een sportfederatie geen bepalingen mag uitschrijven waardoor de algemene sportbeoefening wordt verhinderd of die strijdig zijn met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

Als u dit allemaal hoort, dan is het voor mij vrij duidelijk wat het probleem is. Ik wil het volgende als actie doen. We zullen de uitspraken van de rechter in Bergen en het geheel van wat de FIFA nu oplegt, laten onderzoeken door de kinderrechtencommissaris – zoals u ook voorstelt, mevrouw Gennez, want die is op de hoogte –, en door het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding. Ik hoop dat ik daarmee het dossier voor de FIFA nog sterker kan maken. Ik ben dan van plan om ten aanzien van de voetbalbond en van de FIFA duidelijk te maken dat hun voorstellen of richtlijnen strijdig zijn met Vlaamse, Belgische, Europese en internationale wetgeving. Ik hoop dat ze dan de wijziging effectief zullen toepassen. Ik denk immers ook dat de KBVB of de Vlaamse Voetbalfederatie niet in strijd met de Grondwet of internationale wetgeving willen en kunnen handelen. Zodra we de uitspraken in handen hebben, zal ik onderzoeken of het zinvol is om andere federaties daarover te informeren.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, ik dank u voor het degelijk antwoord en de extra informatie. Het is goed dat we over die gegevens beschikken.

Het is ook belangrijk dat mensen die op het veld met sport bezig zijn – de sociaal-culturele verenigingen en de sportverenigingen – op de hoogte worden gebracht van wat u hebt gezegd. Mijn voorbeeldje is me enkele maanden geleden door het werkveld ingefluisterd. U sprak hier klare taal, en ik dank u daarvoor.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Ook van mijn kant een dankwoord voor uw bekommernis en uw positief antwoord, minister. Ik sluit me aan bij de heer Caron: ook voor ons gaat het over de alleenstaande minderjarige asielzoekers. Misschien hebben die jongeren nog meer recht dan anderen op een recht op sportbeoefening.

Sta me in dat verband toe, mijnheer Wienen, om mijn afgrijzen uit te drukken over de manier waarop u naar mensen kijkt, en zeker naar mensen van vreemde origine die hier rechtmatig een asielprocedure doorlopen. U ontnemt hen elk mensenrecht, want het gaat niet over integratie, maar over het recht op sportbeoefening. Wat mij betreft, is dat een recht van iedereen, wat zijn of haar juridische verblijfstoestand ook is. Ik neem nogmaals kennis van het feit dat voor u mensen van vreemde origine die hier verblijven niet moeten worden geïntegreerd, maar liefst zo snel mogelijk op een vliegtuig naar het buitenland moeten worden gezet.

Minister, u denkt dat er een duizendtal dossiers zijn. Wellicht is het probleem groter, want veel sportclubs zeggen ons dat ze zelfs de moeite niet meer nemen om het dossier aan de KBVB over te maken. De clubs zeggen aan die kinderen gewoon dat ze hen krachtens de regelgeving niet meer kunnen inschrijven. Als men rekening houdt met het feit dat veel dossiers niet meer worden overgemaakt, dan komt men wellicht uit bij ettelijke duizenden jongeren. Het is dus belangrijk genoeg om zeer snel en gecoördineerd de nodige stappen te ondernemen.

Wij vernemen ook dat de FIFA de weigeringen niet motiveert, en dat is een probleem. De FIFA houdt zich min of meer aan de termijn van zes weken om te antwoorden, al duurt het soms langer. Maar er wordt niet gemotiveerd. Bovendien wist ik niet dat er voorwaarden worden gesteld, zoals het voorleggen van een arbeidskaart. Iemand die een asielaanvraagprocedure doorloopt, kan dat natuurlijk niet. De wet verbiedt die mensen het recht op arbeid te geven. Maar dat is een probleem voor de Kamer.

Ik ben erg tevreden met het arrest uit Bergen. Misschien heeft het een precedentwaarde, in die zin dat het – om het scherp te stellen – sportclubs kan toestaan om op die manier burgerlijk ongehoorzaam te zijn en jongeren toch in te schrijven en te laten sporten. Op die manier creëert men een zaak die uiteindelijk dan toch bij de voetbalbond en de FIFA terechtkomt. Ik weet wel niet wat dit op het vlak van de verzekeringen betekent, wellicht is dat een probleem. Ik zou toch willen vragen om de sportclubs op te roepen om zeker te registreren, zodat we weten hoe groot het probleem is. Bovendien kan dat ons dossier bij de FIFA sterker maken.

We weten dat de staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie Courard ook al een brief naar de FIFA heeft geschreven en ook onze eerbiedwaardige Michel D’Hooghe aan de oren heeft getrokken. We moeten met zo veel mogelijk actoren een sterk signaal aan de FIFA geven, want we willen de rechten van het kind en de rechten op sportbeoefening toch gegarandeerd zien.

– *De heer Bart Caron, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mevrouw Gennez, ik heb niet gesproken over kinderen van vreemde origine, maar wel degelijk over erkende asielzoekers. Uw afgrijzen over mijn standpunt is

groot, maar dat kan ik alleen maar toejuichen. De dag dat wij het eens zullen zijn over de vreemdelingenproblematiek in dit land, is de dag waarop ik wellicht stop met de politiek.

Minister, ik denk dat een goede aanpak van dit probleem internationale contacten vereist. Men moet bij de andere voetbalfederaties gaan kijken hoe men daar reageert. Laten we niet vergeten dat we in de FIFA maar een kleine speler zijn. We moeten nagaan wat het standpunt is van de grote voetbalfederaties, zoals de Engelse, de Franse en de Spaanse voetbalbond. Zij kunnen druk op de ketel zetten. Onze invloed is wellicht kleiner. Ik vrees trouwens dat de FIFA niet echt onder de druk zal zijn van een onderzoek van het CGKR en de kinder-rechtencommissaris.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Gennez heeft 100 percent gelijk. Wij krijgen ook die signalen dat de FIFA niet motiveert. Wij krijgen minstens de indruk dat het om willekeur gaat. De ene keer is het ja, de andere keer nee, en dat in gelijkaardige gevallen. Ik zal het dossier zo sterk mogelijk motiveren op het moment dat ik de FIFA zal schrijven. Ik zal aandringen op spoedige adviezen van de kinder-rechtencommissaris en het CGKR.

Mijnheer Wienen, het is natuurlijk een groot voordeel dat we dit jaar toevallig ook voorzitter zijn van de Europese Raad. Ik heb binnenkort een eerste overleg met mijn Spaanse en Hongaarse collega's. Ik zal dit onderwerp zeker aankaarten en vragen of zij dezelfde problemen hebben. We gaan de eerste gesprekken voeren over het triumviraat de volgende weken. Misschien is de FIFA dan meer onder de indruk dan u ooit had gedacht.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de voetbalacademie van Jean-Marc Guillou

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, minister, in februari 2009 stelde ik een vraag om uitleg aan toenmalig minister van Sport Anciaux over de voetbalacademie van Jean-Marc Guillou. Deze academie biedt haar leerlingen in internaatvorm via een systeem van huisonderwijs zowel een sport- als secundaire opleiding aan. Deze privéopleiding moet de kinderen voorbereiden op een latere loopbaan als profvoetballer.

De ouders van de minderjarige spelers moeten echter een opleidingsovereenkomst tekenen, waarin enkele dubieuze bepalingen staan. Zo worden de contracten aangegaan voor zes jaar en zouden ze verlengbaar zijn met drie jaar. De leerlingen worden verplicht zich aan te sluiten bij de partnerclub SK Lierse voor de gehele periode van de opleiding. Bovendien eigent de organisator van de academie zich het recht toe om later over eventuele professionele contracten van de spelers te onderhandelen. De kinderen mogen ook geen overeenkomst aangaan met een spelersagent of makelaar voor ze achttien jaar worden. Als de ouders zich niet aan het contract houden, heeft de academie het recht om de eventuele schade, de investeringskosten in de opleiding van de leerling, te verhalen op de verantwoordelijke.

In zijn antwoord op mijn vraag erkende de toenmalige minister dat bepaalde bepalingen in de overeenkomst die de voetbalacademie afsluit met de ouders van spelers, in strijd zijn met het decreet van 24 juli 1996 betreffende de vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar, zoals restricties met betrekking tot de vrije overgang. De minister beloofde toen om op basis van verder onderzoek met de verantwoordelijken van de academie samen te zitten en aan te geven waar en hoe hun overeenkomst moet worden bijgestuurd om conform de heersende wetgeving te zijn.

Zijn de werking van de Jean-Marc Guillou-voetbalacademie en de huidige overeenkomsten die afgesloten worden met de ouders van jonge spelers in overeenstemming met het decreet

van 24 juli 1996 betreffende de vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar?

Wat is de stand van zaken in dit dossier? Is er een onderzoek naar de Jean-Marc Guillou-voetbalacademie geweest? Indien wel, wat was het resultaat van dit onderzoek? Indien niet, waarom niet? Hebt u zelf hieromtrent al initiatieven genomen?

In welke mate zijn de overeenkomsten met ouders van jonge spelers gewijzigd?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, dames en heren, zoals de heer Verstreken zegt, is dit niet de eerste vraag over dit onderwerp. Een jaar geleden is zijn collega Ivo Belet in het Europees Parlement begonnen met die vragen te stellen. Hij kreeg weinig respons. Daarna zijn andere CD&V'ers naar de Belgische parlementen getrokken om exact diezelfde vraag te stellen als Ivo Belet. In het federaal parlement was het Jef Van den Bergh die de vraag stelde aan de minister van Werk en Gelijke Kansen. In het Vlaams Parlement hadden we mevrouw Poleyn in de commissie Onderwijs en de heer Verstreken in de commissie Sport. Zij stelden op die manier vragen bij de academie en de betrokken club, Lierse.

Van alles wat daar gezegd is, is er in het afgelopen jaar weinig hard gemaakt. Het concrete resultaat tot op heden is vrij weinig of niets. Er blijkt geen probleem te zijn met de sociale wetgeving, noch met het onderwijs, noch met de conformiteit van de opleidingscontracten met de Vlaamse decreten. Althans, dat is wat ik vaststel.

De opleidingsovereenkomsten werden bovendien ook voorgelegd aan de Koninklijke Belgische Voetbalbond en de Pro League. Tot op heden hebben die beide nog geen schriftelijke juridisch gemotiveerde standpunten ingenomen, maar die overeenkomsten zijn dus wel voorgelegd. Er is medewerking verleend aan de overheid. De Vlaamse arbeidsinspectie is ter plaatse geweest en er is constructief samengewerkt. Er is inspectie geweest in de academie. De administratie Onderwijs zou een positief inspectierapport hebben afgeleverd.

De academie is gaan praten met het kabinet Sport van toenmalig minister Anciaux, wat toen ook het antwoord was in de commissie. Dat was een gesprek in alle openheid. De structuur van de academie is uitgebreid toegelicht. De opleidingsovereenkomsten zijn op tafel gekomen. Aan die gesprekken zijn niet echt gevolgen gegeven. Ook met Bloso is er gepraat, en ook Bloso heeft daar tot op heden niet sluitend op gereageerd of geen schriftelijke reacties gegeven. U haalde daarnet aan, mijnheer Verstreken, dat ze tot hun achttien jaar moesten wachten om een contract met een makelaar af te sluiten. Dat is intussen aangepast. Na de besprekingen is dat teruggebracht tot zestien jaar.

De academie is opgestart in 2008, naar het voorbeeld van heel wat andere academies van de heer Guillou. De bedoeling van de academie is tweeledig. Enerzijds heb je de voetbalopleiding, te vergelijken met een topsportschool, anderzijds het onderwijs, waarvan de onderwijsinspectie zegt dat alles volledig in orde is. Er wordt daar dus een volledige invulling gegeven aan het adagium 'een gezonde geest in een gezond lichaam'. Dat verhaal is dus oké.

Het gaat hier natuurlijk over de opleidingsovereenkomst die de spelers en hun ouders ondertekenen bij aanvang van de opleiding. Ik stel nochtans vast dat de opleidingsovereenkomsten waar al die zaken in worden opgenomen, die verregaande conclusies niet toelaten. Bovendien zou de overeenkomst opzegbaar zijn door de betrokken leerlingen en zou de academie zich garant stellen om gedurende de volledige opleidingsovereenkomst het onderwijs te verschaffen, ook bij blessures en andere zaken.

Wij zijn uiteraard niet naïef. Kosteloos is een opleiding nooit. Er is ook nooit ontkend dat daar tegenprestaties aan verbonden zijn. Er is ook het contract met SK Lierse. De spelers zijn lid van de club. Het gaat ook over de kosten en opleidingsvergoedingen. Maar ook los van die academie hebben wij het hier vaak over opleidingsvergoedingen. Dat bestaat al, zij het in iets

andere vorm. Lierse gaat de academie inderdaad vergoeden op het moment dat een speler een professionele voetballer wordt bij de club, maar men bevestigt mij dat die spelers, net zoals andere jeugdspelers, altijd de vrije keuze hebben om tijdens de geijkte periode Lierse te verlaten. Ze zijn dus niet met handen en voeten gebonden aan de club en dergelijke meer. Ik ga de bewoordingen uit de oorspronkelijke vraagstelling niet herhalen, want ik vind ze een beetje verregaand.

De structuur biedt voordelen in het geheel. Je hebt de specifieke methode waarbij niet zozeer de fysieke conditie van de spelers het beslissende element is, maar vooral het talent.

Samengevat heb ik niet de indruk dat er sprake is van sociale uitbuiting, maar wel van een initiatief voor een betere jeugdopleiding. De academie is al bezocht door diverse Europese toppers. Zij waren daar zeer lovend over. Dergelijke initiatieven voor professionalisering en voor een betere topsportbegeleiding zou ik toch veeleer aanmoedigen dan ze op voorhand af te schieten.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil me eerst verontschuldigen bij de heer Verstreken, omdat we de schriftelijke vraag niet tijdig hebben kunnen beantwoorden. Dat heeft tijdens de opstart van mijn kabinet wat moeilijkheden gegeven. In de toekomst zal dat niet meer voorkomen.

Voorzitter, collega's ik heb een zeer uitgebreid antwoord bij, met meer details dan ik nodig acht om nu mee te geven. Ik zal nu op de essentie van de zaak ingaan en zal u het uitgebreide antwoord bezorgen. Ik zal ook de beleidsovereenkomst laten bezorgen aan de leden van de commissie.

Collega's, wat mij betreft, en misschien in tegenstrijd met wat de heer Gysbrechts naar voren brengt, is de huidige overeenkomst wel degelijk in strijd met een aantal regels. De opleidingsovereenkomst is, indien de niet-professionele sportbeoefenaar overgaat naar een andere club en daar het statuut van niet-professionele sportbeoefenaar behoudt, strijdig met het decreet van 24 juli 1996.

Zo is er het probleem met de kostprijs. De moeilijkheid is dat de academie zelf de kostprijs bepaalt, en dat niet voorafgaandelijk maar achteraf. De essentie van de zaak is dat volgens het decreet opleidingsvergoedingen, transfersommen of welke betalingen dan ook, gebonden aan de individuele aansluiting of opzegging van het lidmaatschap van een niet-professionele sportbeoefenaar bij een sportvereniging, op geen enkel ogenblik de vrijheid van aansluiting van de niet-professionele sportbeoefenaar kunnen belemmeren. "De recente Belgische rechtspraak en het arrest-Bosman zijn duidelijk", lezen we in de toelichting bij het decreet van 24 juli 1996 op de niet-professionele sportbeoefenaar.

Als ik dat lees, en ik vergelijk dat met de bepalingen in de opleidingsovereenkomst van de academie, zie je dat er duidelijke tegenstrijdigheden zijn met het decreet van 24 juli 1996. Ook als iemand overgaat van een niet-professioneel sportbeoefenaar naar een professioneel statuut, is er volgens mij tegenspraak met het decreet. De opleidingsovereenkomst die wordt voorgelegd door de academie, legt de betreffende leerling een aantal voorwaarden op. Ik verwijs in dat verband naar een bepaling die zegt dat de rechten van de niet-professionele sportbeoefenaar niet mogen worden aangetast.

De essentie van de zaak is dat bij een overtreding van de bepalingen van de wetgeving door de professionele sportbeoefenaar, die bepalingen nietig zijn. Strikt genomen is er geen probleem omdat alle bepalingen die strijdig zijn met de wet van 1996, nietig zijn. Er zijn wel bepalingen die strijdig zijn, maar eigenlijk zijn ze gewoon nietig. Alles wat niet klopt volgens de wetgeving, is toch nietig.

Dat is echter niet de juiste manier van werken. Ik zal dan ook opnieuw contact opnemen met de sportacademie, net zoals mijn voorganger, en aangeven waar volgens ons en Bloso, de bepalingen van de sportacademie in tegenstrijd zijn met de bepalingen van de wetgeving. Ik

zal ook verzoeken om dat aan te passen. Iemand die zich aansluit bij een sportacademie, weet best waaraan hij of zij wel of niet moet voldoen, en moet niet nog eens de wet lezen om dat te weten.

Mijn voorganger heeft contacten gehad, en op een aantal punten is de opleidingsovereenkomst aangepast. De overeenkomst voorziet bijvoorbeeld niet langer in een verplichte bemiddeling bij een geschil omtrent de overeenkomst, maar in een mogelijkheid om een bemiddelingsprocedure te volgen bij het Internationaal Sporttribunaal (TAS).

De bepaling over de eigendomsrechten op het portretrecht werd verduidelijkt als volgt: de leerling wordt niet belet om zijn individueel portretrecht te exploiteren voor publicitaire of commerciële doeleinden of voor een goed doel. De leerling en/of de ouders zijn gehouden om geen audiovisueel materiaal te delen met derden als dit materiaal verband houdt met de sportieve opleiding van de academie.

De academie heeft zeker een aantal aanpassingen gedaan op vraag van mijn voorganger, maar er zijn nog bepalingen die strijdig zijn met de wet van 1996, zowel voor wie overgaat van niet-professioneel naar niet-professioneel, als van niet-professioneel naar professioneel. Ik zal vragen dat dit wordt aangepast.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer Gysbrechts, CD&V is wel degelijk voor een goede opleiding in alle mogelijke lagen van de samenleving, zowel in de cultuursector als in de sportopleiding. Als het om kinderen gaat, als er contracten moeten worden ondertekend, moeten we wel voorzichtig zijn. Het gaat tenslotte om de rechten van het kind. Het portretrecht werd al aangehaald. De oorspronkelijke vraag was inderdaad een schriftelijke vraag naar de stand van zaken, omdat dat vorig jaar in deze commissie aan bod is gekomen.

Minister, met alle begrip voor de opstartfase van uw kabinet, maar hoe zit het met de opvolging van deze kwestie? Uw antwoord bevestigt ons vermoeden dat de vraag naar de opvolging terecht was.

Het decreet betreffende het statuut van niet-professionele sportbeoefenaars van voormalig minister Luc Martens, is mee goedgekeurd door André Denys en de voltallige VLD. Een goede ondersteuning van sportbeoefenaars en kinderen mag. De sportwereld heeft heel wat te maken met management en contracten, en we investeren in jongeren die later eventueel professioneel sporter kunnen worden. In de cultuursector gebeurt dat ook. Maar daar moeten geen contracten worden ondertekend, en worden er niet meteen managementcontracten en exclusiviteit gevraagd. In het Lemmensinstituut bijvoorbeeld is er een degelijke, correcte opleiding voor professionele mensen. We moeten altijd oppassen met kinderen die contracten moeten ondertekenen in gelijk welke sector. Dat geldt voor de cultuursector en de sportsector, maar ook voor bijvoorbeeld de verkiezing van het mooiste kind, waar het gaat over exclusiviteit. Daarvoor moeten we op onze hoede zijn.

Ik verneem dat er al zaken zijn aangepast. Dat gaat de goede richting uit. Had ik die vraag om uitleg in deze commissie indertijd niet gesteld, dan was er ook niets gebeurd.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Dit is een complex verhaal. Er zijn veel opleidingen, maar in dit geval gaat het over een privé-initiatief. De voetbalacademie moet afspraken nakomen, dat is duidelijk. Er zijn aanpassingen gebeurd. Dit kan worden gepast in een sportopbouwprogramma voor kinderen, omdat ze op jonge leeftijd moeten beginnen. In veel aspecten van het sportbeleid gaat het over opleidingen en mogelijkheden en scholen. Deze academie is een mooi initiatief voor de sport dat door veel mensen, ook in het buitenland, wordt toegejuicht. Het werkt heel goed en het draagt bij tot succes. Dat moeten we niet zomaar afvoeren.

Die contracten zijn er wel, maar de academie wil duidelijkheid. Ik heb niet de indruk dat de mensen van de academie niet welwillend zijn. Er zijn aanpassingen gebeurd. De instanties

waarmee werd gepraat, hebben een standpunt ingenomen. Wellicht kunnen er nog aanpassingen gebeuren waarin iedereen zich kan vinden. Dat is het belangrijkste.

Sportief zijn ze daar met iets moois bezig. Daar kunnen we over discussiëren, maar die mensen vragen enkel maar duidelijkheid.

Minister Philippe Muyters: Het is duidelijk: iedereen denkt in dezelfde richting. Iedereen wilt een goede opleiding geven, op alle mogelijke manieren, maar binnen de grenzen die gesteld zijn. Ik denk dat het geen moedwil is van de opleidingsacademie. We zullen de verdere stappen zetten zoals afgesproken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■